BUUMI

BUUMI 1969

Julkaisija:

Valkeakosken Seudun Kauppaoppilaitoksen YO-luokat

TOIMITUS:

Päätoimittaja:
Ulla Visanen

Toimittajat:
Paula Sahamies
Marja-Liisa Piitulainen
Arja Keskinen
Leena Kuha
Sirkka Siivonen
Liisa Loponen
Pirjo Karjalainen
Monica Ajalin
Matti Kaasalainen
Pekka Mäkinen

Kuvitus ja kansi:
Mervi Rauhalahti
Marja-Leena Heikkilä

K I I T O S

kaikille Teille,

jotka ilmoituksin,

kirjoituksin ym. tavoin

olette tukeneet leh-

temme valmistumista.

Toimituskunta

HYVÄT LUKIJAT

Syksyn sateet ja pimeät illat ovat jälleen tulleet. Ihmismieli on haikea ja väsynyt. Töintuskin saa joskus puristetuksi pienen hymynhäivenen suupieleen.

Jotta iloinen tunne pulpahtaisi pinnalle, olemme joukolla kuluttaneet - kouluaikana niin kovin kalliita - iltahetkiämme saadaksemme jotakin hauskaa aikaan. Se, kuinka tässä on onnistuttu, on sitten toinen asia. Toivomme kuitenkin, että jokainen Teistä löytäisi lehtien lomasta itselleen sopivaa luettavaa.

Omasta puolestani kiitän kaikkia, jotka ovat auttaneet lehden tekemisessä, niinkuin myös niitä ulkopuolisia, jotka erittäin myönteisesti ovat suhtautuneet lehteemme.

Hymyilyttäviä iltahetkiä lehtemme parissa !

Ulla Viitanen

Messurukous

Herra, olet antanut meille voimaa, aikaa ja rohkeutta.
Herra, olet siunannut meitä.
Herra, ole kaikkien messuilla kävijöiden kanssa,
anna heidän löytää vaihtelua arjelleen,
katsella kauniita tavaroita, rentoutua,
hymyillä.
Herra, opeta meille kauneuden salaisuus,
opeta meitä rakastamaan asioita oikeassa
järjestyksessä.
Herra, osoita meille hengen hyvyys
- hengen hyveet, vasta sitten näytä
meille aineen kauneus.
Herra, siunaa messumme.
Herra, ole meidän kanssamme nyt ja aina.

cri

Lehtori Heikki Poutsaari

MUUTAMIA SANOJA ATK-OPETUKSESTA OPPILAITOKSESSAMME

> Mitä enemmän ihminen tietää, sitä suurempi on hänessä vallitseva sekasorto, jolleivat hänen tietonsa ole järjestyksessä.
>
> HERBERT SPENCER

Kuluvana lukukautena otettiin oppilaitoksessamme opetusohjelmaan uudeksi aineeksi ATK - automaattinen tietojenkäsittely. ATK ei nykyisen lainsäädännön puitteissa voi kuulua kauppaoppilaitosten varsinaisten aineitten ryhmään, sillä kauppaoppilaitoksia koskeva laki vuodelta 1939 ja sitä täydentävä asetus vuodelta 1942 eivät tunne kyseistä ainetta. Miksikö eivät tunne? No, maailman tiettävästi ensimmäinen elektroninen tietokone ENIAC rakennettiin vuonna 1946. ATK on siis vapaaehtoinen oppiaine.

Lyhyestä historiastaan huolimatta ei tietojenkäsittelyautomatiikka ole jäänyt vaille huomiota. Tästä tuoreena todisteena on opiskelijoittemme vilkas osanotto ATK-kurssiin. Lähes 80 % niistä oppilaista, joilla oli tilaisuus osallistua (O II- ja Y-luokat), käytti hyväkseen tarjotun mahdollisuuden.

Millaisia tavoitteita voidaan sitten asettaa annettavalle opetukselle? Kun kurssi on varsin suppea (yksi vuosi, kaksi viikkotuntia) ei sen suomien mahdollisuuksien rajoissa voida pyrkiä kovinkaan kunnianhimoisiin päämääriin. Ymmärrykseni mukaan kyseessä voi olla vain peruskurssi, jonka puitteissa annetaan liikeyrityksen ATK-tietouden alkeita. Tällaisenaankin pidän kurssia tärkeänä, sillä sen avulla voidaan

- luoda tiedollinen pohja, jolta lähtien liike-elämän palvelukseen valmistuvat voivat nykyistä paremmin tajuta modernien yritysten toimintoja ja niitä tehtäviä, joita he itse joutuvat suorittamaan
- poistaa niitä ennakkoluuloja ja väärinkäsityksiä, joita on kohdistut tietokoneisiin
- valmentaa vaativampiin alan opintoihin.

Kun kauan ja hartaasti odotettu kauppaoppilaitoksia koskeva uusi laki joskus tulee voimaan, lienee sen mukaan mahdollista perustaa erityinen ATK-linja ja tämän puitteissa useampia eritasoisia kursseja kuten mm. peruskurssi, ohjelmointi I ja ohjelmointi II, systeeminsuunnittelu ja sovellutukset. Näin voitaisiin saada käyntiin varsinainen ATK-henkilökuntakoulutus esim. pääoperaattorin, ohjelmoijan ja systeeminsuunnittelijan tehtäviä varten.

Meidän nykyinen peruskurssimme ei sisällä "mutterioppia" l. tietokoneen teknillisen puolen asioita - se jääköön teknikkojen huoleksi (kunnia heille). Tosin ei koneen toimintaperusteiden selvittelystä voida "kytkeä pois" mm. eri tyyppisten muistien rakenteen kuvausta, mutta teknilliset kysymykset on pyritty supistamaan mahdollisimman vähiin.

Pääpainon kurssissa olen sensijaan asettanut tietokoneen käyttömahdollisuuksiin kaupallisissa sovellutuksissa sekä ohjelmoinnin alkeille. Esimerkkinä kurssin siitä osasta, joka käsittelee kaupallisia sovellutuksia, mainittakoon tässä pitkä, jatkuva sovellutusesimerkki varastorekisterin ylläpidosta(erilaisten rekisterien ylläpito l. päivitys on tärkeimpiä kaupallisia sovellutusalueita). Ohjelmoinnista puhuttaessa käsitellään mm. tietokoneen ohjelmisto ja tähän liittyen tutustutaan lyhyesti COBOL-ohjelmointikielen perusteisiin. Kurssiin kuuluvat niinikään ne erilaiset vaikeudet, jotka liittyvät tietokonejärjestelmän luomiseen yrityksessä.

Kun kaupallisessa opetuksessa pyritään luomaan oppilaille kuva yritysten toimintakentästä, ei tästä kuvasta ilman ATK-perusteiden opetusta tule ymmärtääkseni täydellistä ja yhä vajavaisemmaksi tämä kuva muodostuu ATK-menetelmien voimakkaasti yleistyessä. Toivon nykyisen kurssimme edes jossakin määrin täydentävän mainittua kuvaa.

OLEMMEKO ME ELÄVIÄ ILMAPUNTAREITA ?

Jo kauan sitten on todettu, että matalapaine vaikuttaa mielialaamme. Kun ilmapuntari näyttää 760 millimetriä, on ihminen oikeassa elementissään. Kauniina kesäpäivänä rannalla hän on iloinen ja onnellinen, ikäänkuin ei huolia ja murheita olisi olemassakaan. Mutta äkkiä taivaanrannalle ilmestyy tummia pilviä. Samassa muuttuu mielentilakin. Lääketiede selittää tämän ilmiön siten, että ilmanpaineen laskiessa kerääntyy ihmisen ruumiiseen vettä. Sen nestetasapaino häiriintyy, ja ilmenee alakuloisena, ikävystyttävänä mielentilana.

Meillä Suomessa on sää hyvin epävakainen, ja ilmanpaineen ja lämpötilan vaihtelut ovat huomattavan suuret. Kylmä sää ja matalapaine esiintyvat usein yhdessä pakottaen meidät olemaan mahdollisimman paljon sisällä. Tällaisista säistä on seurauksena kylmettymissairaudet ja reumaattiset säryt. Tuskin koskaan joudumme kärsimään liian kuumista säistä. Meidän ei ole pakko keskellä päivää pitää siastaa hiostavan auringonpaisteen tähden. Harvoin kesälläkään voimme viettää lämpimiä, romanttisia kuutamoiltoja ulkosalla. Tuntuu nykyään, kuin jatkuvasti palelisimme.

Mutta myös hyviä puolia matalapaineella on. Sen ansioksi lasketaan englannitta-rien kuuluisan kirkas, läpikuultava iho. Voidaan pitää varmana, että matalapaine kaunistaa naisia ja tekee miehistä hyveellisempiä (koska säämme ei juuri ole omiaan edistämään suuria intohimoja) ja myös älykkäämpiä. Herkkien ihmisten sanotaan tietävän ilmanmuutokset jo ennenkuin ilmapuntari tietää siitä mitään. Se on epämiellyttävä tunne. Kerrotaan, että eräs englantilainen runoilija tunsi säänmuutokset ennenkaikkea isossavarpaassaan. Siihen iski niin ankara kihti, että runoilija kuvitteli varpaassaan käytävän puunilaissotia.

Ihminen ei voi hallita säätä. Sentähden Napoleonkin aikoinaan joutui perääntymään Venäjältä. Yhä vieläkin hirmumyrskyt tekevät tuhoja, joille ihminen ei mahda mitään.

Laa-jemmalti katsottuna sää on kuitenkin viimeisten miljoonien vuosien aikana ollut epänormaalin kylmä verrattuna aikaisempien 500000000 vuoden säähän.

Tähän olemme tutustuneet ja siitä saamme paljon mielenkiintoista keskustelunaihetta. Samalla käännämme kärsivällisesti katseemme kohden aurinkoa saadaksemme edes hiukan sen hyvää tekevästä säteilystä.

Kysymyksiä

1.Mikä on hitauden huippu?
Vast. Etana jarruttaa kurvissa.

2.Mikä on saamattomuuden huippu?
Vast. Kun kuolee Saharassa janoon, vaikka tietää, että polvessa on vettä.

3.Mikä on sexfestifal suomeksi?
Vast. Kuusijuhla

4.Minkätähden Jatkoaika lopetettiin?
Vast. Hämäläiset alkoivat nauraa aamukirkossa.

5.Mikä oli Suomen ensimmäinen huoltoasema?
Vast. Kalmarin Unioni

6.Mikä on hauskin tapa tehdä itsemurha?
Vast. Nauraa katketakseen.

7.Mikä on kärsimisen huippu?
Vast. Kun siat suutelevat

Suomalainen, ruotsalainen ja venäläinen kinastelivat siitä, kenellä on suurempia laivoja.
Ruotsalainen:" Meillä kapteenilla täytyy olla pyörä, jotta hän voi kulkea laivan päästä päähän antamaan käskyjä."
Venäläinen:" Ei se mitään,meillä täytyy olla auto samassa tehtävässä."
Suomalainen:" Jaa, mutta meillä on kokilla sukellusvene,jotta hän voi koittaa, onko perunat kypsiä."

Tarjoilija Otatteko kahvinne mustana?
Asiakas Minkä muun värisenä sitä on saatavana?

Eräässä kaupungissa oli saman kadun varrella kolme hattukauppaa. Koska kilpailu oli kova, ryhtyivät he kukin mainostamaan liikkeitään. Yksi heistä ripusti liikkeensä ovelle kyltin, jossa luki: "Koko Suomen paras hattukauppa." Huomattuaan tämän toinen ripusti kyltin, jossa luki:" Tämän kaupungin paras hattukauppa." Tällöin kolmas laittoi kyltin, jossa olivat sanat:" Tämän kadun paras hattukauppa." Arvaatte varmaan, kuka heistä veti pisimmän korren.

Talousmaantiedon tunnilla

Lehtori Nurminen:" Meillä Suomessakin on yhtä margariinin raaka-ainetta. Mikähän se on?"
Ääni luokasta: " Kissanraadot."

Rehtorin sanastoa

NÖPÖ= kynänpätkä
TUMPPU= tupakin tumppi

Voihan p....le!

Meidän Suomalaisten "ärräpäät" ovat kaikkialla maailmalla tuttuja. Mutta nyt kiroilu on lopetettava. Ottakaamme vanhojen manausten tilalle uusi hyvin voimakkaan tuntuinen ja meidän kaikkien tuntema sana: SORTIMENTTI. Koettakaapa vain, sen lausuminen helpottaa heti. Selviämme nyt samalla sanalla koko pitkästä luettelosta, jonka joudumme päivittäin toistamaan, sillä tarkoittaahan sortimentti lajitelmaa. Nyt ulkomaalaiset vieraamme voivat enää vain ihmetellä, miksi me käytämme niin runsaasti kaupallista terminologiaa eli miksi me aina pinteeseen joutuessamme ja vahingon sattuessa karjahdamme: VOI SORTIMENTTI !

demoni

Urheilun tärkeydestä

Ajankohtainen puheenaihe tiedemiespiireissä on varsinkin 1960-luvulla ollut saastuminen. Biologit väittävät, että ihminen saastuttaa oman elinympäristönsä niin perusteellisesti, että parinkymmenen vuoden kuluttua on edessä katastrofi.

Puhutaan vesien saastumisesta, mikä meilläkin on useilla seuduilla jo tapahtunut tosiasia ja puhutaan myös ilman saastumisesta, mikä ainakin suurkaupunkien osalta on jo monen kauhuksi todettu.

Tuo saastumisilmiö voidaan ulottaa myös ihmiseen, jossa se ilmenee fyysisen kunnon rappeutumisena liikunnan puutteen ja tästä johtuvan yleisen velttouden vuoksi. Liikunnan on tieteellisestikin selvitetty olevan myös mielenterveyden ja koko yhteiskunnallisen elämän yksi perusedellytys.

Myös ihmisen mielenterveyttä ja yhteiskunnallista ajattelukykyä uhkaa saastuminen. Se törky, mitä eräät suuriin joukkoihin vaikuttavat tiedotusvälineet syytävät jatkuvasti ilmoille, on jo jättänyt selviä jälkiä nuorisoon. Kaikenlainen holtittomuus ja yleisistä velvollisuuksista kieltäytyminen on poppia ja näitten aatteitten profeetat saavat esteettömästi jakaa omia mielisairaita ajatuksiaan.

Urheilun ja liikunnan tehtävä käy tätä taustaa vastaan yhä tärkeämmäksi ja - vaikeammaksi, sillä vaikka siinäkin on eräitä ikäviä lieveilmiöitä, niin kokonaisuutena se on kuitenkin nuorisolle fyysisesti ja henkisesti terve harrastus kaikenlaisen roskan vastapainoksi.

Matti Kaasalainen

Olen tuntenut ihmisiä, joilla oli hyviä ominaisuuksia, mitkä olivat toisille hyödyllisiä, mutta heille itselleen arvottomia: niinkuin aurinkokello talon julkisivulla näyttää aikaa naapureille ja ohikulkijoille, mutta ei talon sisällä olevalle omistajalle.

Pope-Swift

NAURETAANPA!

"Olipas kuuma kaveri", sanoi kiiltomato, kun Nortin tumpille suukon antoi!

"Onkos tuo nyt sitä ryhmäseksiä", sanoi kastemato, kun tippaleivän näki.

Koirasperhonen naarasperhoselle: "Mennään meille!"
Naarasperhonen: "Ei viitsi, siitä tulee vain toukkia."

Aleksi: Sain juuri sähkeen, jossa kerrottiin, että minusta on tullut isä.
Matti: Onnittelen. Miten vaimosi jaksaa?
Aleksi: Hyvin siihen asti, kunnes hän saa tietää tämän uutisen.

- Voin tietysti antaa tyttärelleni myötäjäiset, mutta mitäs Te voitte puolestanne antaa, nuori mies?
- Voin antaa niistä kuitin, herra johtaja!

Kaksi herraa istui pienessä juhlatunnelmassa ravintolassa. Lasi toisensa jälkeen katosi. Sitten päätettiin juoda malja sille, mistä eniten piti. Herra A nosti lasinsa ja lausui: "Molempien pallonpuoliskojen kauniille naisille", johon B vastasi: "Kauniiden naisten molemmille pallonpuoliskoille."

- Hei kuulkaa, sanoi matkustaja maanalaisessa naapurilleen, teillä on porkkanat korvissa.
- Mitäh?
- TEILLÄ ON PORKKANAT KORVISSA!
- En kuule mitä sanotte. Minulla on porkkanat korvissa.

S V S A   S U A T A
I U T   E R T U

Oli lauantaiaamu. Tunti oli alkamassa ja kaikki koettivat vielä ehtiä tarkastamaan kotitehtäviään. Oppilas toisensa jälkeen valui ovesta. -Tosiaan valui. Mikähän kumma oli varsinkin noihin pojanpuolikkaisiin mennyt?

Ensin tuli X haukotellen ja villatakki väärässä napissa, lysähti pulpettiinsa ja kalpeni. "Olisikohan minun sittenkin pitänyt jäädä kotiin? Taitaa olla turhan suuri riski istua koko tunti, jos vaikka..." Vähällä oli.

Hetken kuluttua tuli Y toinen silmä kiinni, toinen auki ja väärät läksykirjat mukana.

Mutta sitten! Mikäs se tuo oli? Oho, itse Z ja tumma puku päällä ja kravatti kaulassa. Nyt mulle valkeni. Oli varmasti ollut ne kuulut opiskelijatanssit eilen illalla . Z-raasu ei ollut tanssinhuumassa löytänyt kotiin.

Tunti alkoi. Y nyki edessään olevaa tyttöä. "Istu paremmin siinä keskellä, ettei toi reksi näe, kun mä otan pienet nokoset. X hörähti nauruun. Oli tainnut olla hauska ilta, kun vieläkin nauratti. Sitten hän kysäisi, onko tuntia vielä paljon jäljellä. Vastaus:"44 minuuttia". Z:"Mä en kyllä kestä niin kauaa. Onks kellään edes pastilleria?" Ja löytyihän niitä.

Kello soi 8.55. Ihme oli tapahtunut. Kaikki olivat suhteellisen hyvissä sielun- ja ruumiinvoimissa, jollei oteta huomioon niitä muutamia, jotka katsoivat parhaan ystävänsä olevan "Islannin päättömän rasvasillin", ja loikkivat kotiinsa.

P.S. Siellä kaikilla oli niin mukavaa, oi jospa oisin saanut olla mukana!

Putteposssu

HYMYÄ HUULEEN

Suomalainen, saksalainen ja ruotsalainen kinasivat siitä, kuka on kauemmin siinä tallissa, missä pukki on(pahan hajuinen eläin) ensin menee ruotsalainen, mutta tulee kymmenen minuutin kuluttua pois pidellen nenästään kiinni. Sitten menee saksalainen ja tulee viidentoista minuutin kuluttua pois yhtä pahoinvoivana kuin edellinen. Sitten menee suomalainen. Kuluu 10 min, 15 min, 21min ja - pukki tulee ulos.

Olipa kerran kaksi kalastajaa , toinen Itä- ja Länsi-Saksan välissä virtaavan joen itäpuolella ja toinen länsipuolella. Länsi puolella kalastava sai hyvän saaliin, mutta toisella puolella kalastavalla ei ollutkaan yhtä hyvä tuuri. Hän ihmetteli ,mistä tämä johtui. Toinen vastasi toverinsa ihmettelyyn:"Etkö tiedä, että siellä ovat kalatkin oppineet pitämään suunsa kiinni."

Poika oli kutsuttu käräjille vastaamaan lapsen-eläkejutusta. Kun käsittely alkoi, kysyi tuomari:
"Ovatko todistajat läsnä? "
"Ovat."
"Onko lapsen äiti läsnä?"
"On"
"Onko lapsen isä läsnä?"
"On."
Asia oli selvä.

Valokuvaajan lapsi kulki kadulla äitinsä kanssa ja näki ensimmäistä kertaa neekerin . Hän selitti asiantuntevasti äidilleen: " Äiti katso, negatiivi menee."

TUSKA

Jyrkältä kallion laidalta
katsoi rotkoon silmäpari.
Näytti kahdelta tummalta raidalta
tämä öinen salakari.

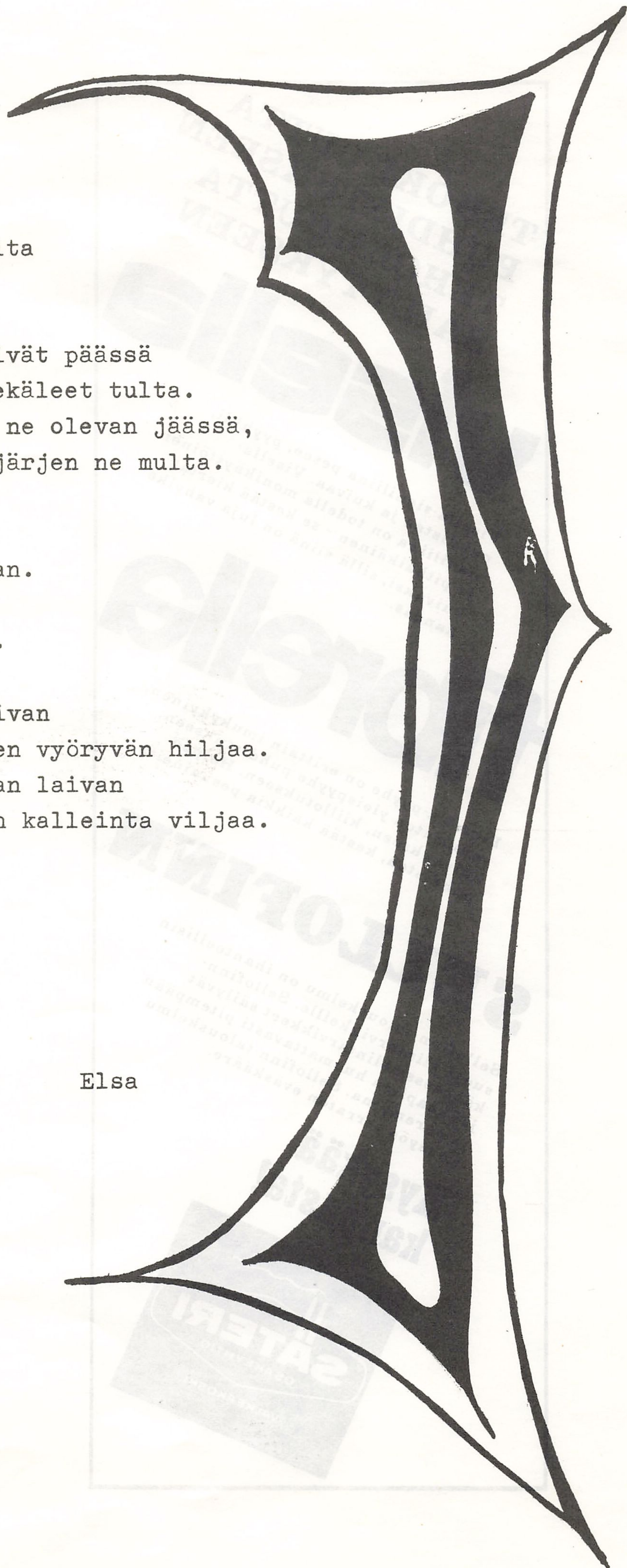
Läikkyen pyörivät päässä
nämä pienet kekäleet tulta.
Vaikka tuntui ne olevan jäässä,
silti veivät järjen ne multa.

Levitin käteni eteen,
kuin tarttuen loistavaan tarhaan.
Putos etusormeni veteen,
muut liukuivat vaieten harhaan.

Ilman käsiä aivan
tunsin aaltojen vyöryvän hiljaa.
Ymmärsin mustan laivan
taas korjaavan kalleinta viljaa.

Pudistus tuskainen
hiuksista kynsiin kulki.
Sitten vesi suolainen
tajun heikon vihmoen sulki.

Elsa

Ystävättäret tapasivat toisensa vuosien kuluttua. Toinen oli jo avioitunut, mutta toinen oli vielä neiti-ihminen. Rouva neuvoi toveriaan, kuinka voi löytää elämäntoverin. "Kirjoitat vain lehteen vetävän ilmoituksen, niin kyllä vastauksia tulee! " hän neuvoi. Neiti päättikin laittaa ilmoituksen. Hän kirjoitti:"Keski-ikäinen ,viaton neiti etsii elämäänsä valoa ja lämpöä. Tositarkoituksella." Kun ystävättäret vuotta myöhemmin taas tapasivat toisensa, oli rouva tietenkin kiinnostunut toverinsa miesasioitten kehittymisestä. "No, kuinkas kävi?" hän kysäisi. Neiti vastasi:"Mitä vielä. En minä mitään miestä saanut. Sain vain kaksi vastausta - nimittäin Airamilta ja Kosan kaasulta."

-Tiedäthän sä sen jutun siitä naisesta, joka seisoi alasti torilla ja lauloi Maamme laulua . Olethan sä kuullut sen?
-En
-Mitä, etkö sä ole kuullut Maamme laulua!

U G H !

Rauha teille kalpeanaamat. Olen Suuri Päällikkö Kultajyvä, heimoni asuu kaukana preerioiden takana, Saapaskukkulan ja Kynsikallion välisessä laaksossa. Nyt olen neuvoton, sillä heimoni hylkäsi minut ja valitsi huutoäänestyksellä uuden, muka paremmin kansani etua ajattelevan päällikön. He sitoivat minut kahden suuren kotkan väliin, jotka sitten kuljettivat minut tänne outoon ja kylmään paikkaan. Voin ainoastaan istua ja poltella Rauhan piippua (hän erosi minusta kaksi vuotta sitten, mutta unohti piipunsa) . Kuu on tuttu, kotona ehkä hieman suurempi ja lämpöisempi. Siinä on punerrusta, verta, vanhat viisaat sanovat sen tietävän sotaa. Teidän majanne ovat valtavan suuria, ette voi mitenkään kuljettaa niitä mukananne, kun lähdette metsästämään biisoneita.

Voi teitä! Minä aavistan, miksi teidän ei tarvitse enää kulkea paimentolaisina. Se on teidän onnettomuutenne eikä suinkaan onnenne. Minäpä kerron. Elin huoletonta elämää heimoni päällikkönä, olimme kaikki vapaita ajan ja paikan asettamista rajoituksita. Mutta sitten eräänä päivänä huomasin tulleeni liian laiskaksi vaivalloisille metsästysretkille. Mietin kauan, kysyin neuvoa poppamieheltä, mutta kaikki turhaan. Kerran Rauha-vaimoni pyysi minua hankkimaan kotiin elävän biisonin. Silloin se oli keksitty. Pyydystin kaksi suurta eläintä ja aloitin niiden lihottamisen ja hoitamisen. Biisonit kasvoivat ja pian koko heimoni sai niistä toimeentulonsa.

Syntyi kuitenkin ongelmia. Biisonit tulivat liian mahtaviksi, ne sitoivat meidän kaiken aikamme vaatien jatkuvaa huolenpitoa. Ja mikä pahinta, ne alkoivat vanhemmiten haista. Tahdoimme tuhota ne, mutta emme pystyneet siihen, biisonit hallitsivat kyläämme ja saastuttivat sen ilman. Lopulta meidän oli hylättävä kylä ja jätettävä hoidokkimme kuolemaan. Rangaistukseksi keksinnöstäni minut karkoitettiin heimoni keskuudesta.

Voin helposti tuntea teidänkin kasvattavan biisoneita, mutta tietoisuus siitä ei auta minua. Olen surullinen, olen yksin. Tiedän pian pääseväni autuaammille metsästysmaille, joilla voin tuntea luonnon tuoksun ja vapauden tuottaman onnen. Vaistoan noutajan saapuvan. Lähden luotanne kalpeanaamat.

---Kuka näki aamulla kadulla huopaansa kääriytyneen kuolleen intiaanin ?

tomahawk

Ulla Visanen :

Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme !

Siinä sinä istut Jan Igor kuin kuningas puettuna pitsiröyhelöihin, edessäsi pinoittain leikkikaluja -autoja, traktoreita, sähkökäyttöisiä kaivinkoneita ja kaikenlaisia pienoiskoossa olevia tekniikan kehityksen ilmenemismuotoja. Edessäsi on kaurapuuro lautanen.
Mitä, etkö sinä halua syödä? Vai pitää sinun saada jäätelöä tai makeuttaan pursuvaa täytekakkua.

Minä olen sinun veljesi Orbis. Kuulun Batva heimoon ja pieni olkimajamme on iturimetsässä Belgian Kongon itäisimmässä kolkassa. Täällä me elämme hyvässä sovussa:isä, äiti ja isoveljeni Pawelzik. Isoveljeni käy yhdessä naapurimajojen lasten kanssa koulussa. Sinä varmaan tiedät, mikä se on. Minä olen kuullut isojen ihmisten sanovan, että se on paikka, jossa valkoihoinen profeetta kertoo lapsille tulevasta paremmasta elämästä,johon jokainen pääsee. Isoveljeni sanoi minulle eräänä päivänä, että setä-Ananias, se valkoinen profeetta oli kertonut heille, että on olemassa paikka, jossa minullakaan ei ole puutetta ruoasta. Profeetta varmaan tarkoitti sinun maatasi. Mutta kuinka minä sinne sinun maahasi pääsisin? Eihän minulla ole vaatteitakaan. En osaa puhua kieltäsikään .- Kyllä se on varmaan jokin toinen paikka.
Muuten oletko sinä koskaan nähnyt elävää pantteria? Minulla on sellainen. Isä toi sellaisen pienen poikasen minulle kerran viidakosta.

Se on minun ainoa leikkikaluni. Sen nimi on Ozmaa. Voi, kunpa sinä tulisit joskus katsomaan minua ja Ozmaa. Sinun isälläsi kun on kaikenlaisia koneita, joilla pääsee nopeasti paikasta toiseen. Jos tulet, niin tuothan mukanasi vähän jauhoja, että saamme yhdessä pitää juhlat ja syödä leipäkakkuja. Täällä kotona meillä ei ole ruokaa paljon. Saamme pienen annoksen maissipuuroa kerran päivässä ennen nukkumaanmenoa. Sinä et osaa arvata, kuinka hyvältä se maistuu. Söisin sitä paljon enemmän.

Isäkin on kyllä huomannut köyhyytemme. Eräänä iltana kuulin hänen rukoilevan:

"Nyt makaan tässä matollani,
rakas Herra.
Päivä on mennyt
eikä ollut mitään työtä.
Mutta minä olen kuitenkin väsynyt.
Ja kaikesta huolimatta
olet antanut meille
meidän jokapäiväisen leipämme.
Ja opettaja
on antanut lasten käydä koulua.
En tiedä,
mitä he lukevat ja kirjoittavat siellä.
Pidä huoli siitä
etteivät he opi mitään typerää.
Ja Herra, jos on mahdollista,
niin anna minun saada työtä huomenna.
Lapset tarvitsevat jotakin ylleen.
Mutta en tahdo valittaa.
Anna meille kaikille rauhallinen yö
ja vahvistava uni.
Suojele meitä moskiittoja vastaan
ja pidä huoli siitä ettei kukaan kylmety.
Lähetä meille vielä enemmän laivoja Takoradiin.
Sinä olet suuri,
mahtava ja hyvä Jumala.
Me ylistämme sinua
ja rukoilemme sinua. Amen. "

Näin hän sanoi. En kyllä ymmärtänyt ihan kaikkea. Hän puhui jostakin herrasta nimeltä Jumala. Minä en tunne sen nimistä. Mutta Hän on varmaan isän hyvä ystävä. Isä sanoi saaneensa häneltä joka päivä leipää.

En taida enää jaksaa kertoa sinulle itsestäni, ja tuskinpa se sinua kiinnostaakaan, koska et ole tullut käymään etkä ole edes lähettänyt minulle mitään. Luulenpa, että se hyvä herra Jumala, jonka isä tuntee, on sinun maastasi, koska hänellä on niin paljon ruokaa. Sano terveisiä häwelle, jos satut tapaamaan. Sano hänelle, että pikku-Orbisin vatsa on aivan tyhjä. Käske häntä käymään isän luona joka päivä, että minä varmasti jaksaisin elää niin kauan, että pääsen isoveljeni kanssa siihen maahan, missä on aina ruokaa.

JOUKKO

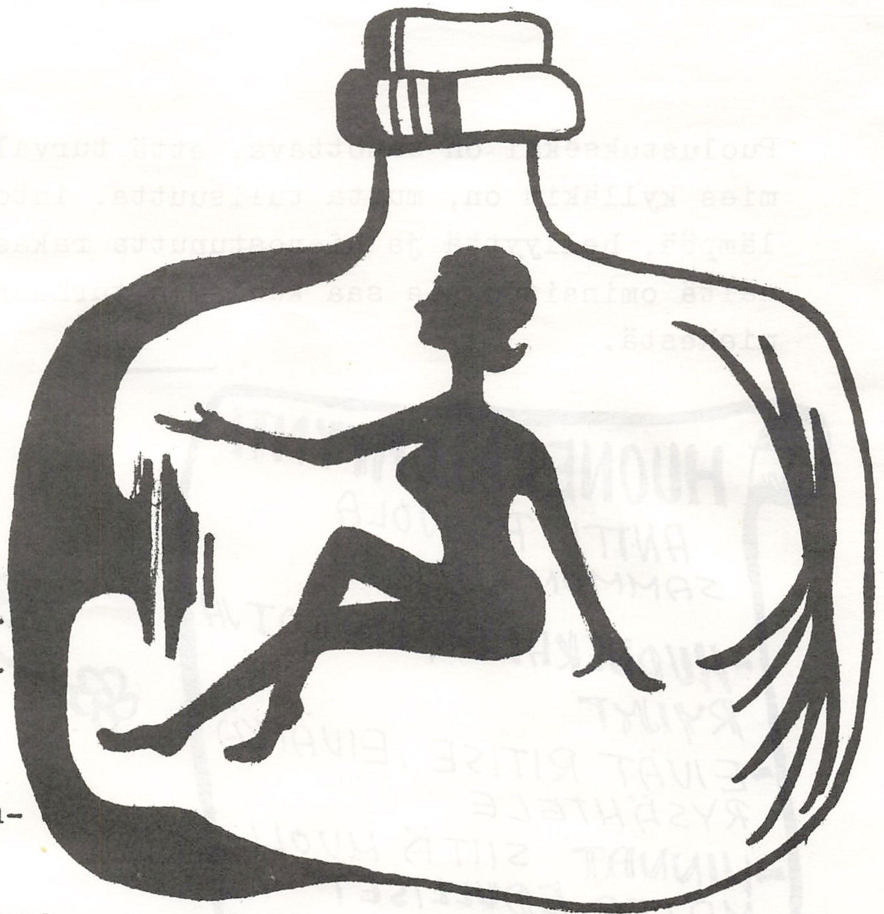
Kostea Valtakatu matelee mustana ja kiiltävänä allani, kuljen hitaasti ajatuksieni labyrintteihin sotkeutuneena, vailla päämäärää, vailla tietoisuutta muun maailman olemassaolosta.
Säpsähdän. Ohitseni kiirehtii vilkkaasti keskusteleva joukko. ...onnistunut...nuoriso...oma-aloitteisuus... viimevuotinen..., pystyin poimimaan vain muutamia irrallisia sanoja. Kiihdytin vaistomaisesti vauhtiani, sillä olin kiinnostunut joukon päämäärästä. Mikä sai heidät innostumaan? Minne heillä oli kiire?
Liimauduin heidän kannoilleen kuin salapoliisi konsanaan. He kääntyivät seuraavasta kulmasta, minä sen sijaan ylitin kadun ja jatkoin varjostamistani sieltä. Koko ajan mielessäni risteilivät kysymykset: Minne? Mikä on saanut kaupungin liikkeelle?
Hetken kuluttua nauroin. Nauroin omaa muistamattomuuttani. Seisoin nimittäin kaupungin tapahtumien keskipisteessä, oman oppilaitokseni pihassa.
Edessäni olkkui minulle jokapäiväinen kokoontumispaikkamme. Nyt sen oli kansoittanut vieraat, iloisesti juttelevat kaupunkilaiset: olihan JOULUMESSUT.

petah

KÄYMME YHDESSÄ AIN....

SEKSIÄ PULLOSSA
ELI
EI EROTIIKKAA ILMAN
ALKOHOLIA

Näin ankarasti arvostelee eräs saksalainen lehti suomalaita miestä. Nuori naisreportteri on käynyt paikan päällä ja tuloksesta muodostui seuraavanlainen:

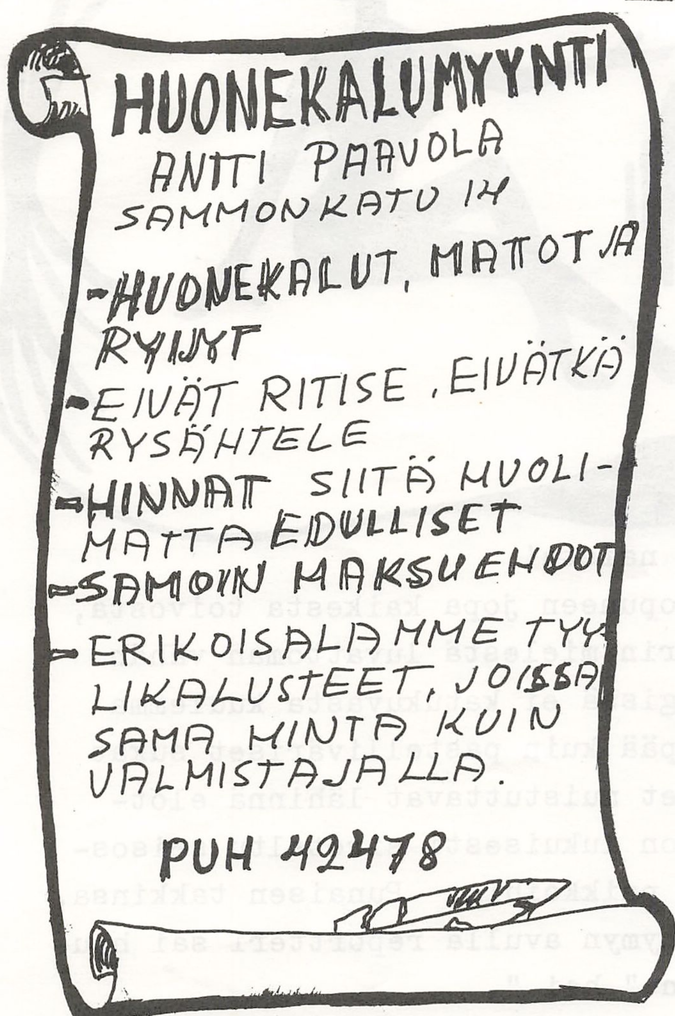
Suomalainen mies tuskin huomaa naista!
Naiset näkyvät lopullisesti luopuneen jopa kaikesta toivosta, koska he kiinnittävät reportterin mielestä luvattoman vähän huomiota ulkomuotoonsa. Helsingissä ei katukuvasta kuulemma löydy sitten millään värikkäämpää kuin pastelliväriset sukat jonkun tytön säärissä, ja miehet muistuttavat lähinnä elottomia patsasmöhkäleitä, joita on lukuisesti siroteltu seisoskelemaan kaikkiin mahdollisiin paikkoihin. Punaisen takkinsa, tehostetun kävelytekniikan ja hymyn avulla reportteri sai houkutelluksi sentään tervehdyksen " hei ".

Miesten hidas lämpenemisprosessi johtui kuulemma siitä, että aamiaiseksi ei oltu nautittu lainkaan alkoholia, vain maitoa! Suomessa snapsi ja erotiikka kuuluvat mystisesti toisiinsa. Ilman alkoholia mies ei voi hyvin - kuten ei ilman saunaakaan. Etenkin pitkinä talvikuukausina on tärkeää saada hieman lämmikkeeksi "miestä väkevämpää" , jotta jaksaa.

Suomalainen mies ei ole hellä eikä hienostunut. Hän ei tyydytä vaimonsa hellyydenkaipuuta, vaan muistuttaa paremmin kömpelöä karhua.

Juuri hellyyden- ja sulavuudenkaipuu ajaa kovin helposti nuoret naiset rasvatukkaisten, älyllisesti useinkin alamittaisten ulkomaalaisten miesten syliin. Heille ei seuran löytäminen liene kovinkaan vaikeata...

Puolustukseksi on sanottava, että turvallinen suomalainen mies kylläkin on, mutta tulisuutta, intohimoa, luottavaista lämpöä, hellyyttä ja hienostunutta rakastamisen taidossa - näitä ominaisuuksia saa kuulemma turhaan etsiä SUOMALAISESTA miehestä.

Lukea - ajatella

Hän on lukenut itsensä tyhmäksi! Voiko väite olla missään tapauksessa oikeutettu? Onko ihmisen mahdollista tuhota oma henkisyytensä lukemalla?

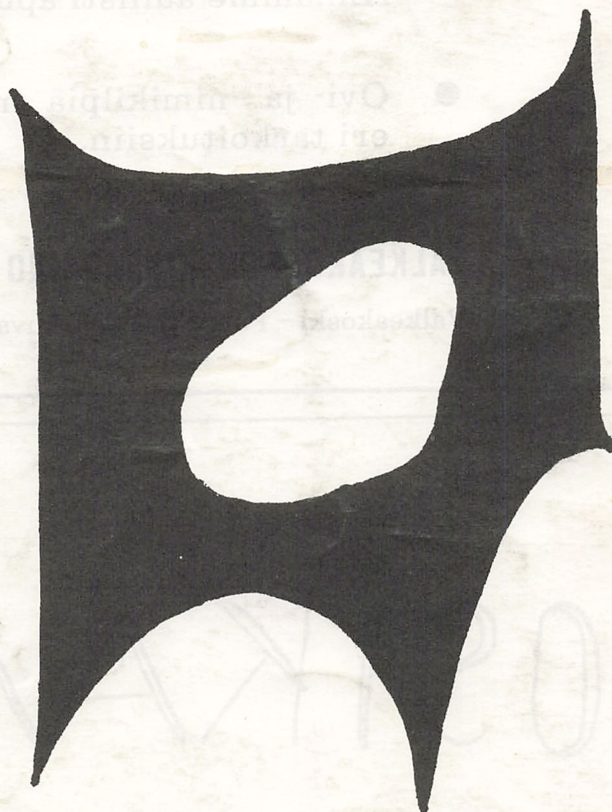
Lukiessamme lopetamme usein ajattelun, huomaamme harvoin ainoastaan kasaavamme kirjoittajan ajatuksia mieleemme niitä lainkaan kritisoimatta. Meillä ei ole aikaa omakohtaisesti arvioda tilannetta, pian emme tunne edes tarvetta siihen. Ajattelemme yhä harvemmin ja harvemmin, kunnes havaitsemme (jos pystymme siihenkään), että emme kykene itsenäiseen loogiseen ajatteluun. Tarvitsemme valmiiksi pureskeltua ravintoa, jota syömme ja pilaamme elimistömme. Se ei jaksa sulattaa karkeampia aineksia. Ne pysyvät vieraina ja vastenmielisinä. Alamme halveksia raakatietojen käyttäjiä. On liian helppoa mainita oivalluksensa tueksi kirja eli tunnustautua kirjailijan ajatusten mekaaniseksi välittäjäksi.

Luemme harvoin hyvää kirjallisuutta, koska koulutyöltä ei jää aikaa. Läksyjä taas ei tarvitse lukea arvioiden ja ajatellen: riittää kun muistamme ne. Muistiamme kehitetään, mutta ajattelukykymme kustannuksella, se surkastuu. Vain henkilökohtaisin uhrauksin jokainen voi siirtyä henkisyytensä kouluttamiseen, siirtyä ajattelevaan lukemiseen silläkin uhalla, että koulutyöt joutuisivat kärsimään.

Kansallamme on kylliksi muistikoneita, tarvitsemme itsenäiseen ajatteluun ja kehitystä edistäviin ratkaisuihin kykeneviä yksilöitä. Tarvitsemme tietoa! Onko meillä sitä, jos ainoastaan kuljetamme muiden oivalluksia mukanamme pustymättä synnyttämään keräämämme muistitiedon pohjalta mitään uutta ?

creek

SUOSIKAA ILMOITTAJIAMME

Valkeakoski 1969 — Valkeakosken Kirjapaino Osakeyhtiön offsetpaino